Sub însemnul DACIADEI

(Urmare din pag. 1)

care, posturi marcate cu steguțe multicolore, culoare din benzi colorate și șosirea : o linie din pînză roșie. S-a făcut încălzirea, împărțirea pe serii și profesorul Slăvuțeanu a dat comanda : „Atenție... sîntem gata... plecăm !" Gabriel a fișnit ca un veritabil sprinter. Mitică, mai-mai să cadă, însă și-a revenit, Cristian a pierdut o sanda la jumătatea cursei, dar... nu asta e importantă. A ajuns primul, cu un picior încălțat și unul descult. Coplești de aplauze, a uitat și de sanda. S-au completat fișe, a urmat finala cîștigătorilor de serii și iată primele diplome... Primele diplome din viața lor sportivă. Ne-am apropiat de Nicoleta Socol. de la grădinița 189. „Îți place aici, Nicoleta ?" A luat poziția de drepți și răspuns cu ochii la profesori : „Îmi place foarte mult !" „Și vrei să cîștigi concursul, să ajungi pe locul întîi ?" „Vleau să fiu campioană, ca Nadia !" „Bine, dar Nadia nu este campioană la alergări, ea este cea mai bună din lume la gimnastică". Nicoleta o ține însă pe a ei : „Vleau să fiu campioană, ca Nadia !" Succes, Nicoleta !.

O jumătate din terenul de fotbal a fost ocupat de „aruncători". Profesorii Nicoleta Ionescu (Școala gen. 64) și Lazăr Buhnilă (Școala gen. 77), abia prindeau cu notarea rezultatelor.

Și, spre a se da programului mai multă atractivitate, a fost organizată și o probă de tir cu „pistolul Olimpic" cu... ventuze calibru mare. Prof. Slăvuțeanu — admirabilă, dragostea acestui om pentru copii ! — comanda : „Mîna întinsă, închidem ochiul sting... Nu dreptul, Pompilică ! Celălalt..." Pompilică se întinuia să închidă pe stingul, dar... se închidea tot dreptul. A încercat din nou, n-a mers și... disperat l-a acoperit pe stingul cu palma și a tras. A sărit în sus de bucurie, a aruncat pistolul și-a strigat : „Am lovit ! Am lovit !".

Da, nimerise țința...

Fiește, cel peste 200 de prichindei nu aveau idee de baliștică și nici de valoarea performanțelor stabilite. Au găsit, însă, un „punct" al speranțelor : s-au agățat cîorchine de profesorii care l-a urmărit prin obiectivul aparatului : „Nene, cînd mai venim ? Cînd mai venim, nene ?" Fotoreporterul a rîdicat din umeri ! „Cred că... mîine !"

Și copiii au început să alerge ca un stol de vrăbii gureșe...

PERFORMANȚELE SE POT PREGĂTI ȘI SUB ARȘIȚA VERII...

(Urmare din pag. 1)

Și tot el : **„Băieți, puneți-vă tricourile ! P-alea noi ! Dar numai pentru poză !"...** Apoi, „caravana" pleacă spre pădurea Păulești pentru „un 50 de kilometri"...

PUȚINĂ MODESTIE N-AR STRICA, TOTUȘI, TOVARĂȘE BĂRBULESCU...

În sala de haltere, excelent utilată și, în aceeași măsură, întreținută, găsim la lucru o grupă „mixtă" formată din copii, juniori mici și juniori mari. Nu zărim, însă, antrenorii. După cîteva momente, profesorul **Gheorghe Diaconu** (unul dintre ei) apare și ne roagă să așteptăm să-i cheme pe colegul său. Îl cheamă și iată-ne, față în față, cu antrenorul **Nicolae Bărbulescu.** Volubil, obișnuit probabil cu ziariștii, interlocutorul începe prin a sublinia că de aici au pornit spre marea performanță Horțopan și Grigoraș și Mîinea. Interlocutorul ne mai spune (telegrafic, ca să putem prinde tot !) : **„2 antrenori, profesori cu specializarea haltere, 40 de sportivi în secție — copii și juniori ; îi luăm de la 9 ani și-i ducem pînă la seniorat. Secția este nominalizată la nivel republican. Anul acesta s-au obținut 10 titluri naționale și 6 recorduri ale țării. În perioada de față se fac 6 antrenamente pe săptămînă. Astăzi, de la 8,30 la 12,30. Se lucrează numai individualizat !"**

Toate bune și frumoase. Dar n-ar strica, zicem noi, și puțină modestie... mai ales că aveam să aflăm — din scripte — că, de fapt, cei 40 de sportivi din secție sînt doar... 16 ! Și poate că, așa individualizate cum sînt, antrenamentele reclamă și prezența antrenorului în sală, mai ales că sînt numai... 6. Nu de alta, dar pe profesorul Bărbulescu aveam să-l mai zărim „din mers", sorbind o cafea la secretariatul clubului. Ora ? Nu 12.30 cum s-ar putea crede, ci 11,15 !

O ZI DE LUCRU PE TRASEUL PLOIEȘTI–SANDANSKI (BULGARIA)

„Rupem" o oră pentru a ne repezi pînă la piscina acoperită. Aflăsem că primele două înotătoare ale clubului Petrolul, **Irinel Pănulescu** și **Valeria Vlăsceanu,** terminau antrenamentul la ora prînzului. Le găsim, la lucru, împreună cu antrenorul lor, **Mihai Mitrofan.** Notăm o mostră de program care spune multe : dimineața — antrenament la Ploiești („doar" 4 000 m — ne spune M. Mitrofan), apoi o ședință la federație (în București), la ora 15 decolarea avionului (spre Sofia), apoi un drum cu autocarul spre Sandanski, orașul gazdă al Balcaniadei de înot ! Așadar, nici în ziua aceasta extrem de încărcată, antrenamentul n-a fost dat uitării !

Apare o grupă de copii care se antrenează în piscină. Sînt elevi ai Școlii generale nr. 25,

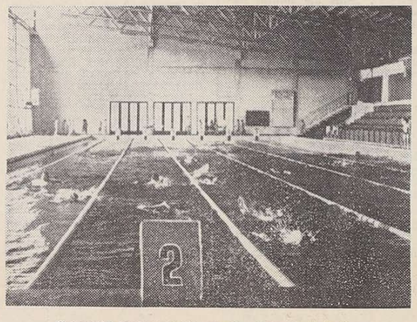

Culoarele bazinului olimpic din Ploiești sînt pline

cu program de înot. Antrenoarea lor, prof. Mihaela Ujică, stă undeva, în tribună, și o sfătuiește cu asistenta medicală de școlii. Lecția se scurge pe nesimțite și șueta tot nu se termină. Copiii pleacă acasă, dar șueta se prelungește...

Pe acest fundal, antrenorul **M. Mitrofan** nu se spune, vizibil necăjit, că înotul ploieștean se apropie de un punct critic. **„Toată lumea pretinde că face performanță, așa că nimeni nu mai are timp pentru inițierea micilor de copii ploieșteni care vor și trebuie să înoate. Chiar azi au fost refuzați să se înscrie la inot o serie de copii veniți la bazin din proprie inițiativă. Motivul nu-l cunosc, dar priviți la bazinul destinat inițierii : cu excepția unei ore dimineața și a alteia seara, toată ziua e pustiu !"**

CUM SE CRESC „COPIIII" MINUNE'

Răspunsul la această întrebare nu l-au oferit mai multi tehnicieni și nu prin vorbe, ci prin fapte : cu (minimum) de antrenamente pe zi în vacanță !

Profesorul **Grigore Oprișescu** (care face naveta de 7 ani de la București la Ploiești) este apreciat pentru numeroasele elemente de perspectivă care le-a dat, în ultimii ani, atletismului. Era și acum pe stadion, lucrînd cu grupa de băieți. **Programul zilei : 8—12 și 16—19 !** Rezultatele acestei munci nu vor întîrzia să apară, existînd și precedentul celor 22 de medalii cucerite la intrecerile republicane de anul trecut de juniorii Școlii sportive Ploiești.

După o minutioasă acțiune de selecție, în care a testat aproape 600 de copii, tînărul antrenor de atletism **Mihai Pascu** lucrează acum, dimineață și după-amiaza, cu noile grupe de începători ale C. S. Petrolul. Tot în două „reprize" își desfășoară pregătirile și „muschetarii" antrenorului **Ștefan Moldanschi,** prezenți dimineața pe planșa, iar după-amiaza la bazin, pentru pregătirea fizică generală.

În fine, la capitolul „copiilor minune" ai sportului ploieștean nu putem să nu-i amintim pe micuții șahiști de la Petrolul, antrenați de **Cornel Butnaru.** Ultima revelație — o fetiță de... 7 ani, **Andreea Negulescu,** recentă cîștigătoare a etapei județene din cadrul Festivalului sportiv feminin de șah !

★

Către seară, cînd arșița s-a mai topit, am stat îndelung de vorbă cu prof. Constantin C. S. Petrolul, **Ion Brujban.** Din spusele sale am reținut o idee : **„Sportul ploieștean lucrează în perspectivă. Mai mult ca oricînd, acum e ora tineretului !"**

Privind însemnările noastre ne dăm seama că, de fapt, aceasta și din viața sportivă ploieșteană fusese, de fapt, o zi fără seniori !".

JUNIOARELE, ETERNA POVESTE...

În dezbatere, activitatea tinerelor generații la volei și baschet

Energic, harnic, răzbătător, antrenorul **N. Roibescu** este omul care a izbutit să dureze în rîndurile unei mase largi de ieșeni o pasiune pentru volei fără echivalent. Dacă a ridicat aproape din nimic o echipă — Penicilina — cu care astăzi Iașul se mîndrește, asta se datorează — o știm — muncii neostenite și constante pe care el a depus-o și pe care a pretins-o, în aceeași măsură, elevilor sale. Acum, după ce a pierdut titlul în ultimul joc al campionatului, pare a se afla în căutări continue. De fapt, cecea ce îl frămîntă pe N. Roibescu nu este numai o problemă a Penicilinei, ci a întregului volei feminin. ● „N-avem suficientă calitate, valori de talie internațională. Asta este „cheia" tuturor neîmplinirilor. Deseori ne-am amăgit cu aparențe și ne-am trezit fără esență, am sperat în cîteva elemente, dar așteptările ne-au fost înșelate. În ultima vreme am avut dovezi cît se poate de limpezi în privința crizei de valori, prin rezultatele junioarelor mari și mici în competițiile internaționale". ● **Din ce derivă această criză ?** ● „Cauzele sînt mai multe și se îmbină nefericit. Citeva mi se par determinante : selecția fără discernămînt în grupele de copii și juniori, învățarea la nivel superficial a elementelor de tehnică, neglijarea celor de acrobatică (nu este elocvent faptul că avem deficiențele cele mai serioase în jocul de apărare, unde mișcarea și execuția tehnică trebuie să se îmbine armonios?), instruirea sub cerințele voleiului actual, numărul restrîns de specialiști care se preocupă cu pasiune și competență de creșterea juniorilor. Nu este un secret că dacă un **S. Chiriță, un M. Dumitrescu sau Maria Săvinescu nu ar mai lucra** pentru performanță, situația ar deveni și mai grea". ● **Care ar fi soluția ?** ● „Nu prea complicată și surprinsă cu exactitate în Programul de dezvoltare a mișcării sportive în perioada 1976—1980 : activizarea tuturor profesorilor de specialitate, formarea de echipe în fiecare școală generală, pe baza unei selecții riguroase, echipe care să constituie veritabile pepiniere pentru unitățile cu profil de performanță, înființarea unor puternice centre de copii și juniori, a unor școli sportive cu profil care au avantajul că împacă mai bine învățătura și antrenamentul". ● **Intreprinderi a ceva la fel în acest sens ?** ● „Ajungînd la concluzia că pepiniera proprie este garanția cea mai sigură pentru creșterea calitativă a echipei de Divizia A, ne străduim să creăm condiții pentru înființarea unui centru de copii și juniori pe lîngă club, a cărui activitate o voi sprijini și coordona direct. Sîntem în curs de amenajare a unei săli speciale pentru acest centru, precum și a unui complex de pregătire la Cîrlic. În această acțiune, ne sprijină cu toată înțelegerea organele locale de partid și de stat. Dacă federația va sesiza că interesul nostru este al ei, eu sînt sigur că va pune umărul să ne ajute..."

● **Apropo de echipele reprezentative, ce soluții vedeți ca activitate în condițiile actuale, să fie mai fructuoasă ?** ● „Am fost și rămîn partizanul trecerii centrului de greutate al instruirii la nivelul cluburilor. Pentru aceasta trebuie însă o concepție de pregătire unitară. Numai așa „solistele" echipelor de club — bine instruite tehnico-tactic și capabile de efort maxim — vor putea închega o „orchestră" omogenă la lot. Pînă se vor înțelege aceste jucuri, în zadar se va continua, după fiecare nereușită, să se schimbe loturile, să se înlocuiască antrenorii la loturile reprezentative.

Dar, trecînd peste situația prezentă la nivelul seniorilor, mă întorc tot la problema perspectivei, care nu-mi mai dă pace, și încerc să văd un '80 mai bogat..."

Aurelian BREBEANU

DIN NOU O „PROMOȚIE" FĂRĂ PIVOȚI DE VALOARE ?

La Balcaniada baschetbaliștilor juniore a ieșit pregnant în evidență tendința permanentă a echipei române de a aplica jocul modern, bazat pe o apărare cît mai agresivă (care să determine intercepții și contraatacuri), pe acțiuni de atac rapide și o frecvență ridicată a aruncărilor la coș. Aceasta este, dealtfel, și explicația victoriei obținută asupra formației Bulgariei, după o dispută în care lotul român a dominat destul de net o selecționată cotată printre cele mai valoroase din Europa și ale cărei generații precedente au în palmares șase titluri balcanice. Deși s-ar putea adăuga și alte aprecieri pozitive cu privire la evoluția formației române, vom trece la unele probleme a căror rezolvare vizează direct perspectivele baschetului nostru feminin. Concret, făcînd o comparație între valoarea jucătoarelor noastre de talie înaltă din reprezentativele României și Iugoslaviei (cîștigătoarea competiției, pentru a treia oară consecutiv), vom constata că la acest capitol, determinant al performanțelor în baschet, actuala generație a echipei române se află într-un deficit pe cît de vizibil, pe atît de îngrijorător. Iată cîteva date furnizate de întîlnirea dintre selecționatele României și Iugoslaviei, cîștigată de campioanele balcanice, baschetbalistele iugoslave cu 83—68. Castepetele au prezentat un lot cu șapte jucătoare avînd peste 1,80 m, dintre care au folosit șase ; dintre acestea, patru au înscris 47 p — 56,60% (**Jasmina Milosavievici** — 1,86 m — 20 p, **Biljana Mastelovici** — 1,90 m — 14 p, **Gordana Jeremici** — 1,84 m — 9 p, **Oliviera Kangalovici** — 1,86 m — 4 p). Formația română a avut șase jucătoare de peste 1,80 m, din care a utilizat cinci ; acestea au înscris 29 p — 42,60% (**Angela Filip** 17 p, **Camelia Tănăsescu** și **Maia Cuțov** cîte 4, **Mariana Sandu** și **Delia Ciubăncan** cîte 2). Adăugînd netele diferențe de eficacitate (doar Elena Filip a corespuns la noi) avantajul superiorității la recuperări de partea baschetbalistelor iugoslave (ceea ce duce în mod firesc la scăderea încrederii adversarelor în aruncările la coș, o încredere ratată a echipei care bine), avem în fața rezultatului tite.

La o analiză vedem cît lipsa plan internațional lor cu talie înaltă (România) 1h 38:39,6 ; 2. G. Sperling (RDG) 1h 40,06 ; 3. J. Barbuzynski (Polonia) 1h 40:52,0 ; 100 m (m) : 1. **Curtis Garner** (SUA) 10,7 ; 2. G. Nanbo (SUA) 10,8 ; 3. J. Mitford (SUA) 10,9 ; 100 m (f) : 1. **Aleksandra Nirova** (URSS) 12,5 ; 2. M. Mitschke (RFG) 12,5 ; 3. S. Gorgan (Australia) 12,6 ; 400 m (f) : 1. **Rita Winbrake** (RFG) 56,6 RM ; 2. H. Zowadzka (Polonia) 56,6 ; 3. S. Gargan (Australia) 56,8 ; înot-me (m) : 1. **Aleksandr Saevski** (URSS) 7,19 m ; 2. I. Braun (URSS) 7,08 m ; 3. T. Loine (URSS) 7,00 m ; greutate (f) : 1. **Olga Gladina** (URSS) 13,26 m ; 2. A. Reifel (SUA) 12,24 m ; 3. F. Semseova (URSS) 12,09 m ; 4. V. Jakab (România) 11,86 m ; ...6. E. Balla (România) 11,08 m.

BASCHET. Israel — Australia 65—62 (24—33), S.U.A. — Polonia 80—72 (41—32), Suedia — Iugoslavia 56—33 (24—12).

FOTBAL. Cehoslovacia — Argentina 1—3 (0—2).

INOT. 100 m spate (m) : 1. **James Fleet** (SUA) 64,19 RM ; 2. P. Stanfo d (SUA) 65,97 ; 3. R. Rice (SUA) 66,96 ; 200 m spate (f) : 1. **Laura Barber** (SUA) 2:32,74 ; 2. K. Miller (SUA) 2:45,82 ; 3. T. Helm (Canada) 2:49,50 ; 100 m delfin (m) : 1. **J. Floot** (SUA) 60,29 RM ; 2. M. Karlsson (SUA) 61,59 ; 3. P. Stanford (SUA) 63,30 ; 100 m delfin (f) : 1. **L. Barber** (SUA) 1:14,04 RM ; 2. L. Zvereva (URSS) 1:14,52 RE ; 3. T. Helm (Canada) 1:16,02 ; 400 m liber (m) : 1. **Ronald Rice** (SUA) 4:31,20 RM ; 2. M. Karlsson (SUA) 4:33,18 ; 3. G. Bonsni (Italia) 4:37,27 RE (f) : 1. **L. Barber** (SUA) 5:31,19 RM ; 2. C. Hoyos (Canada) 5:50,23 ; 3. L. ... (URSS) 5:55,02.

TENIS. Simplu (m) : 1. **Cundy** (Canada) — Stefanescu (România) 6—3, 6—2 ; Colin Nendza (R.F.G.) — Panatta (Italia) 6—3, 6—4 ; Bengt Mallet (S.U.A.) — Ricci (România) 6—4, 6—2 ; Dimitrie Hanila (România) — Kemp (Australia) 6—1 ; Biernaux (Belgia) — Mamberto (Italia) 6—2, 6—1 ; Stevenson (S.U.A.) — Cundy (Canada) 6—1, 6—2 ; **Simplu** (f) : 1. **Chris Glodina** (Franța) —L. McLagan (Canada) 6—0, 6—1 ; I. Kloster (Belgia) — J. Carmichael (S.U.A.) 6—4, 1—6, 8—6 ; Barbara Mottan (Australia) — M. Dominikovic (Italia) 6—2, 6—3 ; A. Rocquet (Belgia) — Sellers (S.U.A.) 6—2, 6—1 ; K. Spalding (S.U.A.) — Rocco (Italia) 6—0, 6—3.

TIR. Pistol cu aer comprimat, 10 m : 1. **Jurgen Horn** (R.F.G.) 354 p ; 2. L. Mihalik (Ungaria) 353 p ; 3. L. Semerdjiev (Bulgaria) 347 p.

VOLEI. Feminin : România 3—0 (1, 13, 13), Cehoslovacia — Olanda 3—0 (13, 13, 13). **Masculin :** S.U.A. — Bulgaria 3—0 (15, 15, 7) ; Iugoslavia — Olanda 3—0 (11, 4, 3) ; Japonia — Italia 3—1 (—12, 7, 5, 5).

JOCURILE MONDIALE ALE SURZĂTORILOR

(Urmare din pag. 3)

gime bărbați (**A. Saevski**) și greutate femei (**O. Glodina**), unde românca **Veturia Jakab** s-a clasat pe locul IV).

TENIS : **ÎNTRECERI DE BUN NIVEL**

Pe una dintre cele mai frumoase baze sportive din Capitală, Tenis-club, **continuă să se** desfășoare, de **dimineață** pînă seara, întrecerile reprezentanților celor 10 țări, **practicanți ai** „sportului alb". **Pe cele 6 terenuri** puse la **dispoziție se dis**pută meciuri de bun nivel. Antrenorul sportivilor **români,** fostul jucător și descoperitor de talente *Pepi Ursan,* speră ca jucătorii săi să avanseze cît mai mult pe tabloul de concurs. Deocamdată, Florin **Ardeleanu** se comportă foarte bine. Ieri au început și probele de dublu bărbați, dublu femei și dublu mixt.

ÎNOT : **COLECȚIONARII DE MEDALII**

Spectatorii prezenți zilnic în număr mare la piscina Dinamo s-au obișnuit cu anunțul crainicului, „record mondial al J.M.S." după fiecare probă, fapt care atestă valoarea ridicată a întrecerilor de înotătoare. Dintre acestia, **Jeffrey Barber** (ambii d... considerați adevărați colecționari de medalii de zile de concurs fiecare a urcat de cîte șapte ori, finalită treaptă a premiere ! Și ... cu o singură înc... nu s-a încheiat.

Materiale re... M. Ferrarini, I. ... Timofte și ...

REZULTATE TEHNICE

ATLETISM. 10 000 m : 1. **Piotr Murzin** (URSS) 31:26,6 ; 2. S. McCelley (SUA) 31:28,6 ; 3. B. Kozlov (URSS) 31:31,2 ; 20 km marș : 1. **Gheorghe Vădraru** (România) 1h 38:39,6 ; 2. G. Sperling (RDG) 1h 40,06 ; 3. J. Barbuzynski (Polonia) 1h 40:52,0 ; 100 m (m) : 1. **Curtis Garner** (SUA) 10,7 ; 2. G. Nanbo (SUA) 10,8 ; 3. J. Mitford (SUA) 10,9 ; 100 m (f) : 1. **Aleksandra Nirova** (URSS) 12,5 ; 2. M. Mitschke (RFG) 12,5 ; 3. S. Gorgan (Australia) 12,6 ; 400 m (f) : 1. **Rita Winbrake** (RFG) 56,6 RM ; 2. H. Zowadzka (Polonia) 56,6 ; 3. S. Gargan (Australia) 56,8 ; înot-me (m) : 1. **Aleksandr Saevski** (URSS) 7,19 m ; 2. I. Braun (URSS) 7,08 m ; 3. T. Loine (URSS) 7,00 m ; greutate (f) : 1. **Olga Gladina** (URSS) 13,26 m ; 2. A. Reifel (SUA) 12,24 m ; 3. F. Semseova (URSS) 12,09 m ; 4. V. Jakab (România) 11,86 m ; ...6. E. Balla (România) 11,08 m.

BASCHET. Israel — Australia 65—62 (24—33), S.U.A. — Polonia 80—72 (41—32), Suedia — Iugoslavia 56—33 (24—12).

FOTBAL. Cehoslovacia — Argentina 1—3 (0—2).

INOT. 100 m spate (m) : 1. **James Fleet** (SUA) 64,19 RM ; 2. P. Stanfo d (SUA) 65,97 ; 3. R. Rice (SUA) 66,96 ; 200 m spate (f) : 1. **Laura Barber** (SUA) 2:32,74 ; 2. K. Miller (SUA) 2:45,82 ; 3. T. Helm (Canada) 2:49,50 ; 100 m delfin (m) : 1. **J. Floot** (SUA) 60,29 RM ; 2. M. Karlsson (SUA) 61,59 ; 3. P. Stanford (SUA) 63,30 ; 100 m delfin (f) : 1. **L. Barber** (SUA) 1:14,04 RM ; 2. L. Zvereva (URSS) 1:14,52 RE ; 3. T. Helm (Canada) 1:16,02 ; 400 m liber (m) : 1. **Ronald Rice** (SUA) 4:31,20 RM ; 2. M. Karlsson (SUA) 4:33,18 ; 3. G. Bonsni (Italia) 4:37,27 RE (f) : 1. **L. Barber** (SUA) 5:31,19 RM ; 2. C. Hoyos (Canada) 5:50,23 ; 3. L. ... (URSS) 5:55,02.

TENIS. Simplu (m) : 1. **Cundy** (Canada) — Stefanescu (România) 6—3, 6—2 ; Colin Nendza (R.F.G.) — Panatta (Italia) 6—3, 6—4 ; Bengt Mallet (S.U.A.) — Ricci (România) 6—4, 6—2 ; Dimitrie Hanila (România) — Kemp (Australia) 6—1 ; Biernaux (Belgia) — Mamberto (Italia) 6—2, 6—1 ; Stevenson (S.U.A.) — Cundy (Canada) 6—1, 6—2 ; **Simplu** (f) : 1. **Chris Glodina** (Franța) —L. McLagan (Canada) 6—0, 6—1 ; I. Kloster (Belgia) — J. Carmichael (S.U.A.) 6—4, 1—6, 8—6 ; Barbara Mottan (Australia) — M. Dominikovic (Italia) 6—2, 6—1 ; K. Spalding (S.U.A.) — Rocco (Italia) 6—0, 6—3 ; A. Rocquet (Belgia) — Sellers (S.U.A.) 6—2, 6—1 ; K. Spalding (S.U.A.) — Rocco (Italia) 6—0, 6—3.

TIR. Pistol cu aer comprimat, 10 m : 1. **Jurgen Horn** (R.F.G.) 354 p ; 2. L. Mihalik (Ungaria) 353 p ; 3. L. Semerdjiev (Bulgaria) 347 p.

VOLEI. Feminin : România 3—0 (1, 13, 13), Cehoslovacia — Olanda 3—0 (13, 13, 13). **Masculin :** S.U.A. — Bulgaria 3—0 (15, 15, 7) ; Iugoslavia — Olanda 3—0 (11, 4, 3) ; Japonia — Italia 3—1 (—12, 7, 5, 5).

DELTA DUNĂRII VĂ AȘTEAPTĂ !

Doriți liniște — meditație ? Alegeți Delta !

Doriți culoare — varietate — incintare ?

Delta vă așteaptă !

Doriți destindere și voie bună ? Dăruiți-vă 5 zile de amintiri inegalabile în Delta Dunării !

Excursiile organizate de ÎNTREPRINDEREA DE TURISM, HOTELURI ȘI RESTAURANTE BUCUREȘTI se desfășoară în flux continuu din 5 în 5 zile. Se călătorește cu autocarul pînă la Tulcea, apoi se navighează pe brațul Sf. Gheorghe, canalul Ivancea și Sulina. Foc de tabără, pescuit sportiv, plaje și băi la mare, concurs „Cine știe cîștigă", meniuri pescărești.

FILIALELE DE TURISM din Bd. Republicii nr. 4 și 68, Cal. Griviței nr. 140 și Cal. Dorobanți nr. 1—7 PRIMESC ÎNSCRIERI ZILNIC ÎNTRE ORELE 8—20 (DUMINICA 8—13).

CONDUCĂTORUL DE CLUB – PROBLEMĂ VECHE ȘI NEREZOLVATĂ A FOTBALULUI NOSTRU

În serialul rezervat învățămîntelor campionatului, să examinăm puțin triunghiul fotbalului : **„jucător – conducător-antrenor".** Nu. Nu e o greșeală. Aceasta este ordinea de fapt și — de cele mai multe ori — ordinea ierarhică... Cineva spunea că în triunghiul fotbalului nostru jucătorul dispune de 100 de grade, conducătorul de 60, iar antrenorul rămîne cu 20º. Și poate că nu e deloc întîmplător faptul că pe parcursul ultimului an — din vara '76 și pînă în vara '77 — s-au schimbat antrenorii la Petrolșanii, Craiova, Timișoara, Arad (de două ori), Oradea, Bacău, Hunedoara (de 3 ori), Galați, Progresul (de două ori) etc.

Cum se explică această fluctuație a antrenorilor, care confirmă, într-un fel, cele numai 20º de care ar dispune tehnicianul ?

Principala cauză rămîne — în majoritatea situațiilor — amatorismul conducătorului de club, care începe prin a angaja un antrenor „din auzite" și sfîrșește prin rezilierea contractului înainte de termen, pentru salvarea aparențelor.

Fără îndoială, cazurile de longevitate din rîndurile antrenorilor sînt destul de rare, chiar pe plan internațional, ele reflectind dificultățile reale ale meniului. Exemplul celor doi antrenori vest-germani Herberger și Schön, care acoperă aproape 30 de ani din activitatea „naționalei" lui Fritz Walter și Beckenbauer, este o excepție. Cazuri de frumoasă longevitate a avut și fotbalul nostru : Ploieșteanu, Oană, N. Dumitrescu etc. Ele devin însă tot mai rare, deoarece conducătorii de club bat foarte repede tactul nerăbdării, cu intenția vizibilă de a rezolva dintr-un foc două probleme :

a) acoperirea lipsurilor de fond ale clubului pe care-l conduc ;

b) satisfacerea capriciilor jucătorilor, mereu dispuși să înceapă o „viață nouă".

Nu e un secret pentru nimeni faptul că există și antrenori dispuși să „navigheze" la infinit, mai ales de cînd nivelul „primei de instalare" crește în progresie geometrică de la un sezon la altul. Dar, dacă stăm să ne gîndim bine, rolul conducătorului de club în acest „du-te-vino" e deseori hotărîtor. În numai cîțiva ani, Brăila a apelat la Blujdea, pentru a continua cu Onisie, cu Con, cu Tătaru și, recent, cu Cosmoc. În numai cîțiva ani, Galații s-au oprit asupra lui Coidum, au continuat cu Teașcă, cu Nuțescu, cu Tilmaciu și, recent, cu Constantin. Unde ar fi trebuit să fie astăzi aceste două cluburi dacă ne-am ghida după rezonanța tehnicienilor ? Din păcate, antrenorii vin și pleacă, ca vasele din aceste două porturi, atrași și respinși ca fluxul și refluxul unor spectranje fără fond.

Rolul conducătorului de club e decisiv la angajarea antrenorilor. Semnarea contractului ar trebui precedată de un studiu aprofundat, care să garanteze — și în această lume a fotbalului — asupra termenului convenit. Din păcate, semnarea contractului se face deseori fără informațiile necesare din care să rezulte afinitățile probabile și fenomenele de respingere posibile. Așa se face că azi, la angajare, Cosmoc e un fin tehnician, iar mîine, la despărțire, e un antrenor indulgent. Așa se face că ieri Manolache era „cîștigătorul Cupei campionilor Africii" iar astăzi — pe drumul de la Arad la Timișoara — e doar un „spontan" și un „primitiv". Așa se face că ieri „Rădulești" se completau, iar astăzi se „anihilează".

Stimați conducători de club ! Este momentul să operați o modificare în triunghiul fotbalului. Este momentul „să rupeți" anomalia care acordă jucătorului 100º, iar antrenorului doar 20º. Sînteți și trebuie să fiți elementul de pondere. Iată, de pildă, la Iași, timp de trei ani, Politehnica s-a salvat în ultima etapă. 10 cluburi din prima divizie, dacă nu mai multe, ar fi recurs la soluția devenită clasică, „lichidarea" antrenorului, pentru a se începe „o viață nouă". Dar ieșenii nu au ales soluția expediivă a „decapitării", care are pe deasupra și calitatea de a șterge toate celelalte neajunsuri. Ei l-au păstrat pe Oană și au început să culeagă roadele acestei serioziități în gîndire. Mai multe decît atît, în sfîrșitul campionatului trecut, Ilie Oană și-a exprimat dorința de a reveni în Capitală, după o călătorie de 25 de ani departe de casă. Dar conducătorii de club din Iași l-au rugat să renunțe de această idee : **„Nea Ilie, dumneatale ai format această echipă, punînd piatră cu piatră. N-ar fi păcat să o privești în liniște, acum, cînd începe să aibă o față ?** ! Veți spune, desigur, că în acest dialog a intervenit și prestigiul lui Ilie Oană. De acord. Dar asta nu schimbă cu nimic datele problemei. Dimpotrivă...

Ioan CHIRILĂ

SĂ REDĂM EXTREMELOR... ARIPILE

● **Penuric de valori reale** ● **Din cauza jocului pur defensiv, aripile au uitat să înscrie** ● **Insuficientă pregătire**

Este de netăgăduit faptul că extremele primului eșalon înscriu din ce în ce mai puține goluri. Să încercăm a vedea, în rîndurile care urmează, ce anume a condus la scăderea treptată a eficacității „tricourilor cu nr. 7 și 11" pînă la cote foarte joase. În linii mari, cauzele care au contribuit, fiecare în parte și toate împreună, la această nedorită situație înregistrată de clasamentul golgeterilor ar fi următoarele : a) **absența unei reale valori individuale ;** b) **incadrarea într-o concepție de joc retrogradă ;** c) **insuficienta instruire specifică postului.**

Prima constatare este tristă, dar adevărată : sînt foarte rare extremele diviziunarelor A înzestrate cu calități (tehnice, fizice) necesare respectivelor posturi. Aproape că le poți număra pe degetele de la o singură mînă : **Lucescu, Zamfir, Crișan, Marcu, Fazekaș, Manea...** Cam puține nume pentru cele 36 de tricouri îmbrăcate de aripile primului eșalon fotbalistic ! **De aici și cronica dificultate a antrenorului echipei naționale de a beneficia măcar de două aripi care, la ora selecției, să posede, cît de cît, o bună formă sportivă și, obligatoriu, o clasă de joc la nivel de reprezentativă.**

Așadar, o penurie de jucători în stare să acopere valoric flancurile liniilor de atac. Dar și presupunînd că am avea suficiente extreme, o alterare a funcțiilor pe care aripile trebuie să le îndeplinească o produce concepția de joc impusă în genere de conducerile tehnice. **Este vorba de o concepție retrogradă care, din cauza jocului pur defensiv al ansamblului (mai apropiată antijocului decît ideii contraatacului), condamnă aripile la un rol de actor-figurație, rol interpretat în cel puțin jumătate din mecciurile unei ediții de campionat.** Și cum funcționează cregandul, așa evoluițile extremelor... alături de rol au ca nefast rezultat pentru purtătorii tricourilor cu nr. 7 și 11 pierderea gustului golului, a deprinderilor necesare reușiei în fazele de concretizare și de finalizare. **Rapidistul Manea** este, în acest sens, numele cel mai reprezentativ, dar handicapate psihic (**biete aripi în...cirje**) de pe urma jocului distructiv ne apar (la un meci din două) și extremele lui **F.C. Constanța, F.C. Bihor, F.C.M. Galați, Politehnica Timișoara, U.T.A., Progresul** etc.

În sfîrșit, am ajuns la cel de-al treilea element-frînă : **insuficienta instruire specifică postului,** fapt dureros de real pentru o bună parte dintre divizionarele A și datorat aproape în egală măsură antrenorilor și jucătorilor-aripă. Raportîndu-i la ridicatele cote ale fotbalului de performanță, primii ne apar neîmarcați temeînic profesional, iar ceilalți jucători sînt refractari la efort. Dacă în ceea ce privește extremele nedotate, un proces de instruire-antrenament, oricît de bine desfășurat, nu le-ar aduce mult, în celelalte situații — a extremelor apte de progresa, a aripilor grevate doar de o defectuoasă concepție — instruirea temeinică se impune atît în pregătirea echipei cît și pregătirea individualizată.

„Execuțiilor tehnice de rafinament — mărturisea odată Garrincha — prin care pregăteam golul, pentru mine și pentru cochipieri, le-am afectat ore în șir, dimineața și seara. Rămîneam singur cu jaloanele ce-mi permiteau să-mi perfectionez driblingul, cu „peretele" care îmi restituia mingea de sute de ori".

Ca și pe vremea celebrei extreme, munca perseverentă, de șlefuitor, a rămas și astăzi singurul și marele secret al aripei dornice să zburde în teren, să înscrie goluri, cît mai multe goluri. Cum ne demonstrează, dealtfel, și extrema dreaptă a „11"-lui polonez, Lato, ultimul golgeter al campionatului mondial.

Gheorghe NICOLAESCU

Crișan, una din extremele cu reale calități, găsește resurse pentru a se descurca printre doi adversari

LOTO – PRONOSPORT INFORMEAZĂ

NU UITAȚI ! DUMINICĂ, 24 IULIE 1977 — O NOUĂ

tragere **LOTO·2**

se pot cîștiga autoturisme și premii în bani

În orice oraș al țării vă aflați, procurați-vă

„LOZUL VACANȚEI" — emisiune specială limitată.

Vă prezentăm ctiva dintre participanții care au cîștigat în ultimul timp **autoturisme „Skoda S 100"**

MANEA T. GHEORGHE din com. Parava, județul Bacău

VULCU ELENA din com. Șălimbăr, județul Sibiu

NECULAU GHEORGHE din Brașov.

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA PRONOEXPRES DIN 20 IULIE 1977

FOND GENERAL DE CIȘTIGURI : 942.052 lei din care : 395.227 lei **REPORT**

Extragerea I : 3 25 5 35 44 43
Extragerea a II-a : 41 15 12 6 1

Fotbal

APARIȚIA LUI IGNA? DINULESCU E „DE VINĂ"!

Desfacem primul plic din teancul pe care poșta ni-l depune zilnic pe birourile redacției. Expeditorul : Vasile Blănaru, din Alexandria, ne cere stăruitor citeva date biografice ale arbitrului Ioan Igna, adăugîndu-se, de fapt grupului consistent de cititori care solicită prezentarea acestuia în coloanele ziarului.

Intr-adevăr, traseul lui Igna în arbitrajul de elită, al primei divizii, a trupt cu puțin timp în urmă, în toamna lui '76. A debutat apoi o curbă ascendentă, parcursă rapid, fără răgazuri, fără șovăiri, oprită în punctul culminant al sezonului, finala „Cupei României". Lumea fotbalului a înregistrat cu surprindere, apoi cu satisfacție, prestațiile acestui arbitru tînerel, zvelt, curajos, care trecea dezinvolt peste obstacolele intîlnite în cale (meciuri de mare miză, cum au fost Sportul studențesc — Steaua, Universitatea Craiova — Dinamo, Rapid — Corvinul, finala Cupei).

*...Totul a plecat de la Constanța. Intr-o zi toridă din vara lui 1972, băgați pînă la briu în Mureș, la strandul din Arad, Dinulescu și prietenul său Igna au avut următorul dialog : „Nel